

Willing: Efterat jeg igaar havde udtalt mig med Hensyn til det Endringsforslag, der er stillet om Løn til Brandfogderne, saaldt det endeel Ytringer fra den ærede 1ste Landsthingsmand for 11te Kreds (Rosensørn) saavel som fra den ærede Ordfører, der foranledigede mig til at begjære Ordet. Den førstnævnte ærede Landsthingsmand bebrejdede mig paa en vis Maade, at jeg havde saamenstignet Brandfogder med Sogneforstandere, idet han betegnede dette som noget aldeles Urigtigt, og den ærede Ordfører gif endnu langt videre, idet han tillagde mig Ytringer, som jeg aldrig har brugt. Han sagde nemlig, at jeg vilde gjøre den Anskuelse gjældende, at der ingen Forskjel var med Hensyn til den Maade, hvorpaa de vælges. Jeg maa meget forvare mig herimod; jeg troer, at den ærede Ordfører ganske har misforstaaet mine Ord, idet han ikke een, men flere Gange udtalte, at det gjorde ham ondt, at jeg havde villet gjøre den Anskuelse gjældende, og jeg beklager virkelig, hvis jeg ved min Udtalelse har foranlediget ham til at fremkomme med en Beklagelse af den Natur her i Thinget. Skjøndt jeg ikke har kastet Discussionen herom ind i Salen, skal jeg dog, for om muligt at kunne bidrage til at klare det Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt, at Brandfogderne erholde Løn eller ikke, tillade mig at fremkomme med Følgende: Det var mig aldeles ikke uventet, at den ærede Ordfører med Varme vilde forsvare dette Endringsforslag, da jeg betragter det som hans eget Barn, som vi Andre mulig kunne komme til at staae Fadder til, hvilket jeg imidlertid ingenlunde vil tage Deel i. Han motiverede Forslaget omtrent saaledes, at det var en meget vigtig Post, en Post, hvortil der udkræves meget dygtige og bestemte Mænd; jeg tog heraf Anledning, til at høre, at hvis der til denne Post udfordredes saa særdeles dygtige Mænd, maatte det være en Cres- og Hæderspost, og jeg tillod mig derfor at hentyde til, at Brandfogder i saa Henseende kunde sættes i Klasse med Sogneforstandere, videre gif jeg ikke. Jeg indlod mig aldeles ikke paa at omtale Valgmaaden, men skal nu forfølge Sagen lidt videre. Jeg troer ikke, at der med Hensyn til Valgmaaden vil vise sig en saa stor Forskjellighed, som det ved første

Dielskast kunde synes. Naar den ærede 1ste Landsthingsmand for 11te Kreds (Rosensørn) anførte, at Brandfogden bestikkes af sin Dyrighed, da er dette vel sandt paa en vis Maade; men det kan dog ogsaa siges, at Valget er lagt i Sogneforstanderskabets Haand, og at Amtmændens Approbation mere maa betragtes som en Formsag, og jeg troer saaledes, at Forskjellen ikke er saa stor, da Sogneforstanderen jo selv er valgt af Folkets Midte, ligesom der jo ogsaa vælges Medlemmer til Amsraadet. Den ærede Ordfører udtalte ogsaa i Forbindelse hermed, at det vilde være meget urigtigt, hvis man vilde tillægge Sogneforstandere og Amsraadsmedlemmer nogen Løn, hvilket han motiverede ved, at de vare valgte ved deres Medborgeres Tillid ud af disses Midte. Hvis dette Princip blev gjort gjældende i sin Almindelighed, saa var det noget Andet, men jeg behøver ikke at erindre om, at dette ikke er Tilfældet. Vi, der sidde her i denne Sal, ere ogsaa kaldede netop ved Folkets Tillid, vi sidde her som Tillidsmænd og erholde dog Løn, ligesaa de Mænd, hvoreiblandt selv den ærede Ordfører, der ere Medlemmer af Amsraadet. Jeg troer saaledes ikke, det kan gaae an at betragte dette Moment som afgjørende med Hensyn til, at Sogneforstandere og Amsraadsmedlemmer ikke skulle have nogen Godtgjørelse for den Uleilighed og Byrde, der er forbunden med disse Bestillinger. Den ærede Ordfører fremhævede, at det var et meget vigtigt Principspørgsmaal i Loven, om Brandfogder skulde have Løn eller ikke, og begrundede, ligesom den ærede 1ste Landsthingsmand for 11te Kreds, den Mening, at de burde have Løn, paa at det vilde være urigtigt, maaskee endog uretferdigt, om man vilde vedblive at kræve store Offre af den Enkelte uden at give ham Veberlag derfor. Jeg troer, at man her vil kunne stille disse Mænd sammen med Sogneforstandere og Amsraadsmedlemmer, idet jeg vil spørge, om det ikke er store Offre, man kræver navnlig af Amsraadsmedlemmerne. Hvis man gennemførte dette Princip i dets Heelhed, da var det en anden Sag; men her vil man kun gennemføre det i et enkelt Stykke. Jeg vilde ikke have Noget imod at gaae ind paa Principet, naar det blev fuldstændig gennemført; men jeg kan ikke gaae ind paa at begynde fra neden af og